

været i almindelig Handel og Wandel, og at saaledes Burderingen vil have sine særegne Vanskeligheder, ligger det dog i Forholdets Natur, at man ikke ved den derefter foreskrevne Ansættelse af de paa Forbstrykernes Indhegning og Opbyrkning anvendte Omkostninger vil kunne naae det tilsigtede Siemed, at forskaffe Besidderne Erstatning for alle de af dem eller deres Formænd foretagne Forbedringer, idet de fleste saadanne Arbejder, saasom Sprængning af Klippeunderlaget, Vandafledning, Paaføring af Jord og deslige ere af den Vækkelse, at man ikke efter en længere Arrættelses Forløb kan danne sig noget klart Begreb om, i hvilken Udstrækning de i sin Tid have været foretagne, eller hvilke Omkostninger de have medført. Det vil heraf være indlysende, at de Besiddere, der enten selv have foretaget bethdeligere Forbedringer paa deres Trøer eller hvis Formænd have gjort det, ville, hvis Kjøbesummen nu blev bestemt efter Burdering, blive forholdsmæssig uheldigt stillede imod dem, der Lidet eller Intet have foretaget til Forbedring af deres Trøer. Den Ulykke, der kunde fremkomme derved, at en enkelt Trøebesidder paa Grund af Venstabs- eller andre Forhold i sin Tid havde erholdt sin Trø for en forholdsviis lav Veie, vil vistnok indtræffe sjældnere og tillige vække langt mindre grundet Misforhold, og desuden kan man vistnok i Reglen stole paa, at Hussegaardsbønderne, ved at bortleie Trøerne, have taget tilbørligt Hensyn til Jordbundens naturlige Vækkelse og faktisk Veieafgiftens Størrelse derefter. Men hertil kommer, at disse Trøer ofte hidtil ere afhændede fra Mand til Mand som Eiendom, uden at Autoriteterne, som derom have været vidende, have oplyst Vedkommende om det rette Forhold, og de Paagældende have derfor ikke uden Grund kunnet antage, at Overdragelsen var fuldkommen retslydig, medens de, og navnlig de af dem, som have kjøbt deres Trøer i den seneste Tid, nu, saakvemt man vil fordrø en Kjøbesum efter Burdering, ville komme til at betale Eiendommene tvende Gange.

Den i Sen foreslaaede Maalestof synes saaledes ikke alene paa en fuldstændigere og sikkrere Maade at forskaffe Besidderne den dem ved den allerhøieste Resolution af 30te Marts 1831 indirecte tilfagte Erstatning for de Omkostninger,

de have maattet anvende paa Trøernes Forbedring, men tillige at bevirke en mere ligelig og retfærdig Opøsning af det hele Forhold. Forsaavidt der imod dette Forslag kunde indvendes, at Besidderne i det Hele taget efter samme vilde erhøde Trøerne for en altfor ringe Kjøbesum, kan hertil bemærkes, deels at Meningen med den omtvænte Resolution af 1831 aabenbart har været at overlade Thors-havns fattige Indvaanere disse Fordeiendomme paa billige Vilkaar, deels at Statskassens Indtægter af Hussegaard med Tilliggende dog ved den saaledes foreslaaede Ordning vil blive mere end fordoblet.

ad § 4.

Da Hensigten med Lovudkastet er at ordne Forholdet med Trøerne ved Thors-havn saaledes, at de nuværende Besiddere ikke paaføres noget Tab, medens der samtidig dermed fjernes Hindringer for Trøernes bedst mulige Benyttelse, har man ikke troet at burde gjøre constant Udbetaling af nogen Deel af Kjøbesummen til Vetingelse for Eiendomsrettens Erhvervelse; derimod bør vedkommende Kjøbere afholde alle ved Overdragelsen medgaaende Omkostninger, der isvrigt ikke ville blive bethdelige, da der ikke benyttes stemplet Papir paa Trøerne.

ad § 5.

Det er allerede tidligere bemærket, at de heromhandlede Trøer ere udstykkede i en meget høi Grad. De færreste Trøer udgjøre mere end et Par Tønder Land, og det er derfor i enhver Henseende ønskeligt, at hver Trø kunde samles og holdes samlet som et Hele. Med Hensyn hertil og da Loven af 4de Marts 1857, hvorved Udstykning af det private Fordegods paa Trøerne søges indskrænket, ikke finder Anvendelse paa de heromhandlede Eiendomme, er der i denne § givet et almindeligt Forbud mod disse Trøers Udstykning, dog saaledes, at der er indrømmet vedkommende Ministerium Bemyndigelse til i enkelte Tilfælde, hvor Saadant maatte vise sig ønskeligt, at tillade Afvigelse fra Reglen.

ad § 6.

Allerede ved det forhenværende Kongelige Rentekammers Resolution af 16de Marts 1844 blev det forbudt at bebygge de heromhandlede